

STSJ de Madrid d'1 d'octubre de 2010, recurs 478/2010

Consolidació d'ocupació temporal: excessiva valoració dels serveis prestats a l'administració que va convocar el procés (accés al text de la sentència)

Un ajuntament va aprovar les bases específiques per proveir places de tècnic d'administració general (TAG) de la branca jurídica, en el marc d'un procés de consolidació d'ocupació temporal, les quals van ser impugnades. La sentència d'instància va estimar el recurs, en entendre que **es vulnerava el principi d'igualtat ja que únicament es valorava l'experiència professional adquirida en determinats llocs del mateix ajuntament**, i no en altres administracions quant a llocs de similars o iguals característiques. Argumentava, en fi, que als aspirants sense mèrits per aquell concepte els resultava materialment impossible concórrer-hi en condicions d'igualtat respecte d'aquells que tenien mèrits pel fet d'haver treballat en aquella corporació municipal.

La puntuació del procés s'havia dissenyat de la següent manera: la fase de concurs puntuava un màxim de 45 punts, 40 per serveis prestats com a TAG (branca jurídica) en el mateix ajuntament, i 5 de formació. La fase d'oposició, consistent en una única prova, un màxim de 100 punts.

El TSJ confirma la sentència d'instància. Defensa, en síntesi, que **aquest sistema privilegia l'accés d'aquells que ja han prestat serveis efectius** per a l'ajuntament convocant, ja que poden obtenir fins a 145 punts, mentre que qualsevol aspirant que hagi obtingut la seva experiència professional en altres administracions públiques només pot assolir-ne 105, i això el deixa en una situació de clara inferioritat.

Es produeix una considerable diferència de tracte que no resulta en absolut raonable a favor d'uns aspirants respecte d'altres que poden haver prestat idèntics serveis i de la mateixa categoria en altres administracions públiques.

La conseqüència és que el procés de selecció es converteix realment en restringit, atès que afavoreix sense cap causa objectiva els funcionaris interins o el personal laboral temporal o indefinit de l'ens convocant (segons la base controvertida), respecte del personal d'altres administracions.

Cal recordar que el fet d'emparar-se en una norma que dona cobertura a la consolidació (art. 39 de la *Ley 50/1998, de 30 de diciembre, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social*) en cap cas desvirtua les anteriors conclusions perquè **els principis d'igualtat, mèrit i capacitat no permeten que la valoració de l'experiència es limiti a serveis exclusivament prestats a l'administració convocant.**